

NEWS

A 4.12-es terem előtt

Egy digitális ajtó tábla, egy zsúfolt délelőtt, és már senki sem kopogtat hiába.

2026. július 4., Tobias Engl

Egy tenyérnyire a kilincs mellett kis kijelző ül, fekete kerettel, alig vastagabb egy képkeretnél. A terem nevét mutatja, alatta egy zöld sáv – „szabad”. Egy férfi, hóna alatt lappal, megáll előtte, elolvassa, kétszer rákoppint. A sáv színe megváltozik, a terem most az övé, egy fél órára.

Zsúfolt a folyosó ezen a délelőttön. Ahol régen valaki résnyire kinyitotta az ajtót, és megkérdezte: „Szabad itt?”, ma elég egy pillantás tíz lépésről. Zöld: be lehet menni. Piros: majd később. A tábla az igazságát a naptárból meríti, és mindenkinek továbbadja, anélkül hogy bárki papírt cserélne.

Egy kolléganő korábban befejezte a megbeszélését. Rákoppint a „felszabadítás” gombra, és a terem visszakerül a körforgásba. Másodpercekkel később már valaki más foglalja le. Nincs szellemfoglalás, nincs zárt ajtó egy üres asztal előtt.

A kis kijelző mögött a ScreenWay dolgozik. Ahhoz a naptárrendszerhez kapcsolódik, amelyet a cég már használ, és a foglaltságot helyben dolgozza fel, európai tárhelyen. Ugyanez a logika működik egy emelettel feljebb a betegszobánál, a szállodában pedig a vendégszárnynál, mindig az adott intézmény nyelvén.

Késő délelőttre a 4.12-es terem nyolcszor cserélt gazdát, csendben, veszekedés nélkül az ajtó előtt. A kilincs melletti kis kijelző minden váltásról tudott, mielőtt az emberek észrevették volna.